

Motion till riksdagen 2005/06: MJ397

av **Carl-Erik Skårman (m)**

Utvärdering och översyn av rovdjurspolitiken

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförts om behovet av en utvärdering och åtgärdsöversyn av den gällande rovdjurspolitiken.

Motivering

Det har gått fyra år sedan den nuvarande rovdjurspolitiska inriktningen fastställdes av riksdagen. Såväl väntade som oväntade konsekvenser av denna politik har under dessa år framkommit.

Problemen med det regionalt hårda vargtrycket har tilldragit sig den största uppmärksamheten. Alldeles uppenbart har vargarnas härjningar bland tamdjur i Värmland, delar av Västergötland och Närke blivit större än vad som förväntades för fyra år sedan. Konsekvenserna i Dalarna, Hälsingland, Uppland, Västmanland och Medelpad var möjligen mer väntade men har ändå blivit tämligen allvarliga. Vargen har på sina ställen också blivit ett mycket impopulärt inslag i faunan, vilket i sin tur lett till incidenter med misstankar om eventuell tjuvskytte och omfattande diskussioner om tillståndsgivningen för s.k. skydds jakt. Den fortsatta förvaltningen av landets vargstam kan därmed behöva ses över och justeras.

Den senaste tidens uppmärksammade information om björnarnas ökning i landet och alltmer oblyga närmanden till människans bostäder är allvarliga inslag i den svenska rovdjursutvecklingen. Björnen är ett mycket starkt och rörligt djur som därmed i vissa lägen kan bli mycket farlig, vilket också framgått av det senaste årets händelser vid björnjakter och björnars beteenden vid sopsäckar i villaträdgårdar. Även i denna del av rovdjurspolitiken torde en översyn vara angelägen.

Den förväntade spridningen av lodjur i samband med stammens ökning bland annat beroende på bristande avskjutning har inte följt förväntade möns-

Fel! Okänt namn på

ter. Uppenbarligen har inte lodjuren accepterat att leva i södra Sveriges slättområden i den utsträckning som förutsattes. Det har fått till följd att lotätheten i vissa norrländska områden och i delar av Svealand och Götaland har blivit för stor och följts av ett mycket hårt tryck på rådjursbeståndet i dessa delar. Rådjuren har helt enkelt gått åt som föda till lodjuren.

De inträffade förändringarna, och följder av den typ som beskrivits ovan, gör att det är viktigt att göra en utvärdering av resultatet av den rådande rovdjurspolitiken. Därefter bör regeringen framlägga förslag till lämpliga justeringar.

Stockholm den 29 september 2005

Carl-Erik Skårman (m)